

Con Bả Phong & Đoàn Sơn Đông Mãi Võ

*Gái phong trần, mao cu dũ đệ.
Trai giang hồ, tứ hải đại du*

Chân bước dọc chân bước ngang, hấn lằm lủi đi về phía dãy lều của đoàn mãi võ. Mới nhậ có vài xi, hơi sần sần hấn làm bộ mệt mỏi, cáo bệnh rút lui, có một chuyện hấn phải làm cho được không thôi mấy thằng trong đoàn sẽ chề cười, còn hấn cũng nuối tiếc mà chết vì tức dái. Số là ...

Hấn lằm trong đoàn Sơn Đông mãi võ, lưu lạc qua từng làng xã mãi võ và bán cao đơn hoàn tán kiếm cơm. Tuần trước đoàn của hấn ghé lại xã An Lạc huyện Đồng Sơn tỉnh Gò Công, dựng sạp xin phép làng xã biểu diễn cho bà con coi. Hai hôm trước, biểu diễn xong tiết mục ruột Kim Chung Trạo (hay còn gọi là Thiết Bối Sam – đao kiếm chém không chảy máu.), hấn ra sau lều vạch cu trút bầu tâm sự. Thắt lại giầy lưng quần, hấn quay trở vào lều chờ tiết mục kế tiếp, bất chợt hấn thấy một bóng đen đang lom khom nhìn vào sạp của thằng Hát Bộ. Định thần hấn nép người sát góc sạp đứng yên quan sát, nhìn kỹ hấn thấy không phải thằng nào, mà là một đứa con gái tuổi có lẽ còn trẻ qua vóc dáng và cái phao câu tròn tựa lạng o. Đứa con gái nhìn cái gì mà chăm chú lằm, hấn thấy con nhỏ thò tay vào trong quần, không lẽ ... Như có linh tính, con nhỏ chợt đứng thẳng người quay đầu về nơi hấn ẩn núp, thoáng giật mình khi thấy hấn, dợm chân định bỏ đi nhưng không biết nghĩ sao nhìn hấn nở một nụ cười. Con nhỏ trông "ngộ" quá, da không đen như gái quê mà trắng hồng, nói là "má phượng mà ngài" thì hơi quá đáng, phải nói như bọn đàn ông tụi hấn thì mới đúng nghĩa " nhìn là nứng cặc ". Chưa kịp mở miệng nói gì, con nhỏ đã quay mình bỏ đi về phía ven rừng, dáng đi dẻo nhẹ lạ kỳ, miệng hấn khô ran – trời ơi Xà Hình Tướng, hấn lằm bằm trong miệng. Nuốt nước miếng cái ực, hấn bước nhẹ tới sạp trước mặt, ghé mắt nhìn vào bên trong, qua ánh sáng hiêm hoi của cây đèn trứng vịt hấn thấy thằng kếp chánh đang hì hục nhấp nhô trên mình đứa con gái nào đó, chắc lại là một "nai đồng quê ", mê cái mã dưới ánh đèn sân khấu của thằng Hát Bộ, đem lồn cho nó chơi không.

Cả ngày hôm sau, hấn vào trong xóm la cà, cố tìm xem con nhỏ hôm qua là con cái nhà ai trong làng, chỉ dọ dẫm băng quơ thôi chớ hấn đâu dám dò hỏi thẳng. Quê miền Nam thì mộc mạc đơn giản đó, nhưng làng xã nào có lệ luật của làng xã đó, lạng quạng là bị " đóng trắng " như chơi. Hấn không tìm ra được tông tích của con nhỏ, dù đã tốn hết mấy vòng rượu cho mấy thằng du côn trong xóm. Dem chuyện kể cho tụi cùng đoàn nghe, tụi nó nói hấn gặp ma vì con nhỏ đi về phía rừng, lời qua tiếng lại hấn mang tiếng nói dóc, tức mình mà hấn không biết làm sao, hấn không tin vào chuyện ma quái nhưng làm sao mà giải thích đây. Hồi nãy đang biểu diễn, hấn nhìn thấy con nhỏ đứng trong đám khán giả, thấy hấn nhìn về phía mình, con nhỏ cười mỉm chi cọt

với hấn, nụ cười nó khiêu khích làm sao đó, xem chút nữa hấn quên vận công là chết mẹ dưới con dao của thằng cò môi rồi. Xong tiết mục của mình, hấn vội vã nhảy xuống ao tắm một phút, rồi chạy vội ra quán uống mấy ly, phải có rượu ngà ngà hấn mới dám "ăn thịt" con nai non này. Hấn biết con nhỏ đợi tàn cuộc biểu diễn mới ra về, đem hôm trước hấn theo rình con nhỏ mà. Nhớ tới ánh mắt nghi ngờ của tụi cùng đoàn khi hấn giả bệnh xin về sớm, hấn thấy có cái gì đó không ổn, chắc tụi nó có ý đồ gì, nhưng hấn mặc kệ, ngày mai đoàn sẽ đi sang làng khác, không chơi bây giờ là không còn cơ hội nữa. Con nhỏ càng nhìn càng đẹp, không "thịt" nó chắc tức đái mà chết quá.

Hấn ngồi dựa gốc cây, chờ đợi, giờ này chắc đoàn hát vừa tan, con nhỏ chắc sắp về rồi, hôm trước theo rình hấn thấy con nhỏ đi về hướng này. Có tiếng chân rảo bước đi về phía hấn ngồi, thấy dáng con nhỏ đằng xa, hấn từ từ đứng dậy. Con nhỏ vẫn bước tới, không một chút giật mình như thói thường của người đi đêm, hay nó là ma thiệt, hấn tự hỏi. Con nhỏ bước tới gần hấn mỉm cười rất tươi, rồi dừng lại không nói tiếng nào. Hấn bậm gan, bước tới sát mình con nhỏ, nắm tay nó mà vuốt nhẹ nhẹ, bàn tay mềm mại và ấm áp như vậy thì không phải là ma rồi, hấn nói thầm cho thêm can đảm. Thấy em đứng yên, có vẻ "chịu đòn", hấn kéo sát người em lại, đặt lên má một nụ hôn, rồi hấn hôn môi, hôn sau mang tai con nhỏ, hấn người thấy mùi thơm con gái, toàn thân em run nhẹ theo từng nụ hôn. Con nhỏ này là gái tơ, hấn nghĩ trong bụng, sao nó "nứng" sớm vậy cà, chắc tình cờ thấy thằng kếp hát chơi gái nên nó tò mò. Hấn hỏi nhỏ:

- Em có muốn...muốn như con nhỏ bữa hôm không? Bữa em nhìn vô sạp thằng kếp hát đó.

- Ừ...ừ...ừ.

Con nhỏ không nói gì, chỉ dụi đầu vào cái ngực săn chắc của hấn. Hấn nói tiếp:

- Thằng đó chỉ có cái mã thôi em, nó chơi như gà vậy đó, sao mà bằng anh được, theo anh về sạp nha.

Vừa nói, hấn vừa thò tay kéo sát cái hông con nhỏ vào người, hấn sàng qua sàng lại, cạ con cặc vào lồn con nhỏ qua lớp vải quần bà ba. Con nhỏ run bắn người lên, không nói một tiếng nhưng gật nhẹ cái đầu.

Đi con nhỏ về sạp, chỉ có hơn trăm mét thôi mà sao con nhỏ đi muốn không nổi, hai cẳng nó như quít lại, đôi lúc chân nó đá chân kia. Hấn thấy tội nghiệp, nhưng nói trong bụng, không phải anh thì cũng thằng khác thôi ai biểu em nứng lồn sớm.

Vừa gài xong chốt cửa là hấn quay lại ôm chặt con bé vào lòng, cúi đầu đặt lên môi em một cái hôn dài. Hấn xoay người con bé lại, miệng hôn sau ót, còn hai tay thì xoa

nấn hai bờ ngực đang phập phồng theo từng hơi thở. Hai cái vú thiệt là vừa bóp, hẳn nghĩ thâm, đã thì thôi. Hẳn lần hồi cởi từng hạt nút của chiếc áo bà ba, đưa tay vào bóp nhẹ hai cái vú mềm mại, rồi se se hai chiếc núm, con nhỏ chỉ biết rên ư ử mà thôi. Xoay con nhỏ đối diện, hẳn phải cúi gập người xuống cái miệng mới ngậm được chiếc núm, con nhỏ thấp hơn hẳn đến một cái đầu mà. Mới đánh lưởi vài cái, con nhỏ đã muốn quị xuống sàn, hẳn dìu con nhỏ tới chiếc giường tre, để em ngồi xuống cạnh giường rồi cởi chiếc áo ra, đẩy em nằm ngửa trên giường, hai mắt nó nhắm nghiền, miệng hé ra để hút thêm không khí, rên hừ hừ nhẹ. Hẳn rút chiếc lưng quần, rồi tuột hẳn ra khỏi chân con nhỏ, như có linh tính, con nhỏ chột mở mắt, đưa hai tay bụm lồn, định lẩn người ngồi dậy, nhưng không biết cái gì đang quây cuồng trong đầu con nhỏ mà nó thở dài như cam chịu số phận, từ từ lấy hai tay ra.

Cả người con nhỏ trắng tinh như hột gà bóc vỏ, chỉ có cái lồn hơi đen một chút, có lẽ là tại hàng lông thưa mới mọc. Hẳn quì xuống đất, chu miệng hun cái lồn con nhỏ một cái chụt, rồi mới từ từ đưa hai ngón tay cái rà quanh mép lồn banh nhẹ ra, kê miệng đưa cái lưởi dài sọc vét nhẹ hai bên. Liếm láp một hồi, hẳn mới đưa ngón cái vào cái lỗ mà ngoái nhẹ, cái lỗ còn nhỏ xíu may nhờ con nhỏ ra khí hơi nhiều nên ngón tay hẳn mới vào được, không biết chút nữa làm sao dứt cật vô đây, hẳn tự hỏi. Hẳn thấy con nhỏ nằm im re, thở hổn hển, đôi khi chân chổng hẳn lên thành giường, uốn cong người theo cái lưởi của hẳn. Nó đang nứng phát điên lên, bây giờ mà hỏi cha mẹ nó là ai chắc nó cũng không biết nữa, mà nó là con cái nhà ai vậy cà. Thấy con nhỏ gần tới " mức ", hẳn vừa liếm vừa cởi lẹ quần áo, cho con cặc đỡ căng thẳng một chút. Bồng con nhỏ ngồi bật dậy, hai tay ôm đầu hẳn kéo lên, trên khuôn mặt đang đại ra vì kích thích tột độ nhưng ánh mắt vẫn như nài nỉ van xin. Lạ lùng thiệt, trong cuộc đời chơi bởi của hẳn, hẳn đã chơi nhiều loại đàn bà, nạ dòng có, đĩ điếm có, hẳn cũng đã phá trinh nhiều đứa con gái mê gánh Sơn Đông mà theo, nhưng hẳn chưa bao giờ gặp ai như con nhỏ này, nó thêm đụ gì mà quá mạng vậy.

Con nhỏ bật lên tiếng:

- Anh ... anh ...

Sao tiếng nói của nó như tiếng khóc vậy, hẳn cúi xuống, thấy con nhỏ đang nhìn chăm chăm vào con cặc của hẳn, hẳn to con vạm vỡ, theo nghề võ từ nhỏ nên người hẳn nẩy nở đều đặn, cái gì cũng to lớn hơn người, con nhỏ nhìn con cặc hẳn, sợ sệt là phải rồi. Hẳn tưởng con nhỏ bỏ chạy hay năn nỉ xin tha, nhưng không, nó vẫn cứ nhìn chăm chăm vào cái " chài vô ", lại buột miệng thở dài như cam chịu số phận hẩm hiu, phải chịu cho cái " chài vô " đâm lủng màng trinh. Con nhỏ thò tay nắm con cặc hẳn, bàn tay của nó nắm không hết một vòng mà, ngược mắt lên nhìn hẳn, nó nói:

- Em đâu biết nó bự quá vậy nè, chắc em chết quá, nhưng mà ... nhưng mà ... em muốn ... muốn đụ lắm, em muốn lắm. Anh ráng nhẹ nhàng em nha anh, coi chừng chết em nha anh. Em chưa ... chưa ... lần nào hết, nhẹ nhàng nha anh.

Tiếng nói con nhỏ sao mà dịu dàng ngọt lịm vậy, mà lại nức nở như tiếng khóc, hẳn chỉ biết gặt đầu mà thôi. Con nhỏ như yên tâm một chút, cho hẳn một nụ cười, vuốt vuốt con cặc như vỗ về, nắn nỉ, rồi buông mình xuống giường, nhắm nghiền mắt, xoắn tay dang rộng ra bám chặt chiếc chiếu lót, chuẩn bị cho hẳn nhập cung.

Đã hứa, lại thêm thương con nhỏ, nhưng cái lỗ nhỏ quá con cặc phải nông vô, làm sao con người ta chịu nổi, hẳn suy nghĩ nhanh như chớp về các chiêu phá trình mà các tay chơi lão luyện đã nói qua, hẳn nghĩ ra một chuyện. Chạy vội vào bếp, may quá còn hai cái trứng gà, hẳn cầm chạy ra. Con nhỏ ngóc đầu nhìn lên như dò hỏi, hẳn nói:

- Em yên tâm, anh đã nghĩ ra một cách, đụ em không đau.

Con nhỏ lại mỉm cười, nhìn hẳn biết ơn. Hẳn đập hột gà ra, gạt tròng trắng qua một bên, còn tròng đỏ hẳn bỏ vô miệng nuốt trọn cho bổ và tăng cường sinh lực. Sau đó hẳn lấy tròng trắng trét lên mép lồn con nhỏ, và bơi đều trên con cu của hẳn. Con nhỏ ngạc nhiên lắm nhưng không nói gì. Xong xuôi, hẳn nắm hai chân con nhỏ dang rộng ra, chỗi lên thành giường, rồi cầm cái " chàì vô " cà cà lên mép lồn trơn tuột bởi lòng trắng trứng gà, hẳn ửi lên ửi xuống một hồi lâu con nhỏ mới động đậy thân hình, hai chân nó chỗi xuống thành giường, hẩy hẩy cái đít lên cao. Hẳn đợi con nhỏ nhong đít vài lần mới cho hai tay xuống bợ hai mông đít nó lên, ấn mạnh đầu khấc vào, nhấn gần hết sức cái đầu ban mới chịu lọt qua ả, không nhờ trứng gà hẳn không biết phải làm sao. Tuy chỉ mới có cái đầu ban thôi, nhưng con nhỏ đau lắm rồi, nó cắn răng mà nước mắt chảy dài trên má. Hẳn rút ra, rồi lại ửi ửi lên lồn con nhỏ, rồi hẳn nhấn đầu ban vô sâu hơn một chút. Hẳn lặp đi lặp lại vài lần, con nhỏ cũng quen dần không còn thấy đau nữa, hẳn cũng không rút cặc ra nữa, cứ cho nó nằm trong lồn con nhỏ mỗi lúc một sâu hơn. Hẳn nhấp nhè nhẹ coi phản ứng con nhỏ ra sao, thấy nó không nhăn mặt mà còn nhong đít lên thêm, hẳn yên tâm và chờ đợi. Hẳn thả cái đít con nhỏ xuống giường, làm bộ rút ra từ từ, con nhỏ hẩy đít hết cỡ, hẳn không nhấn thêm chỉ cho một phần trong lồn con nhỏ mà thôi. Con nhỏ hạ đít xuống, hẳn cũng xuống theo. Làm như vậy vài lần, đến lần thứ ba, con nhỏ cứ ăn quen nhong cao cái đít lên, mong thêm được khúc nào hay khúc đó, lần này con nhỏ vừa nhong cao lên thì hẳn bợ đít con nhỏ kéo ngược lên, hẩy đít hẳn mạnh xuống. Cái chàì vô của hẳn đi ngọt sớt vào lồn con nhỏ nghe một cái sứt. Con nhỏ rít lên một tiếng đau đớn, nước mắt ràn rụa, buông mình xuống giường, hẳn cũng ngã theo trên mình con nhỏ vì quá mệt.

Nằm yên một lát, con nhỏ bắt đầu động đậy, nó mở to mắt ra nhìn lên trần, nó biết nó đã trở thành đàn bà theo lời má nó dạy. Cảm giác đau rát nơi hạ thể bớt đi rất nhiều, lỗ lồn của nó chắc đã ban rộng hết cỡ mới chứa nổi cái chàì vô của thằng võ sĩ này, số nó thiệt xui quá, lần đầu mà gặp phải một vật quá khổ. Lúc vừa nhìn thấy con cặc của tên võ sĩ, nó đã muốn bỏ chạy rồi – má nó đâu bao giờ kể cho nó nghe về cặc loại này, nhưng nhớ lời dặn dò của má trước lúc chết và nhớ lại hoàn cảnh của mình, nó

đàn nằm yên rắng chịu. Thằng võ sĩ này cũng biết thương mình, thương cho cái lỗ nhỏ xíu của mình. Nghỉ tới đây, nó vòng tay ôm đầu tên võ sĩ, hun nhẹ nhẹ lên má hấn biểu lộ lòng biết ơn.

Được con nhỏ ôm và hun, hấn thích vô cùng, hấn biết con nhỏ cảm ơn. Chống tay chỏi mình dậy, hấn nhìn vào khuôn mặt bầu bĩnh đang nhăn nhó, hỏi nhỏ:

- Bớt đau chưa ?

- Còn anh, nhưng em chịu được, rắng nhẹ nhẹ giùm em nha anh.

Nhẹ làm sao được, tao đang nứng muốn điên lên đây, ở đó mà nhẹ nhẹ. Tuy nghĩ vậy nhưng hấn cũng gạt đầu cho con nhỏ yên tâm. Hấn cúi đầu hun con nhỏ, hít hấn hảy nhẹ nhẹ, tuy hấn làm rất nhẹ nhưng con nhỏ cũng nhăn mặt, chống tay đẩy hấn ra. Đẩy sao nổi em gái, thôi má lờ lấy tiền rồi, rắng đi em, ai biểu em nứng lộn sớm chi cho khổ vậy. Vừa nghĩ, hấn vừa tiếp tục nắc, tay con nhỏ cũng yếu dần đi, mắt nó nhắm nghiền, môi chu ra rên nho nhỏ. Biết con nhỏ đã quen dần, hấn chống chân xuống đất, hai tay nắm hai đùi con nhỏ bẹt ra, hấn rút con cặc ra một khúc rồi ấn trở vào, làm vậy vài lần thấy con nhỏ vẫn nằm yên, hấn rút ra phân nửa rồi ấn mạnh vào, con nhỏ hơi nhăn mặt nhưng không nói gì, hấn yên tâm tiếp tục nắc. Mới đầu còn chậm, sau hấn tăng tốc độ dần, cái đít to bè của hấn đập nghe bành bịch, cái nào ra cái đó. Hấn thấy con nhỏ ra nhiều lần, tóc tai rũ rượi, mệt mỏi lắm rồi, nhưng hấn vẫn chưa ra. Hấn nổi tiếng đụ dai, mỗi lần vô động mấy con đĩ đôi khi đòi tiền gấp đôi mới chịu cho hấn chơi. Nhưng đó là chơi đĩ kìa, chớ hấn đâu muốn đụ dai hành hạ con nhỏ làm gì. Chắc tại mấy xì đế hồi chiều làm hấn ngà ngà, tội cho em nhỏ quá. Hấn chợt rút con cặc ra nghe một cái bóc, xoay người con nhỏ lại, nắm hai bên hông đỡ cao mông đít con nhỏ lên, từ sau hấn đẩy tới.

Nằm chống đít cho thằng võ sĩ chơi, con nhỏ miên man nghĩ chuyện mình. Tên nó là Bả, bà con trong làng gọi nó là Bả phong, bởi má nó mắc bệnh phong cùi. Má nó không biết sinh quán nơi đâu, lưu lạc đến cái làng hẻo lánh này thành dân ngụ cư, nó được năm tuổi bà phát bệnh cùi, toàn thân lở loét. Dân làng hiền lành không xua đuổi, dựng cho mẹ con nó căn nhà ở sâu trong rừng, giúp đỡ lương thực, thuốc men. Ngày ngày mẹ nó vào rừng kiếm củi, bán độ nhật. Con Bả càng lớn càng đẹp, nhưng con trai làng không dám làm thân, sợ nó cũng mang bệnh cùi như mẹ. Hai tháng trước, má nó phát bệnh qua đời, trước khi chết bà có dặn nó phải kiếm một thằng đàn ông cho nó đụ thì mới sang "nọc" con vi trùng cùi cho hấn, có như vậy đến tuổi dậy thì nó mới không phát bệnh như bà ta. Nó định bỏ làng ra đi tìm một thằng đàn ông, thì đoàn Sơn Đông mãi võ tới. Nghe bọn con gái nói thằng Hát Bộ rất khoái đụ gái quê, nó rình trước lều chờ cơ hội, ai ngờ gặp phải thằng võ sĩ bự con này. Âu cũng là số trời, đừng trách em nha anh võ sĩ.

Hết

Nam Kỳ Lự Đạn